

ΟΙ ΧΡΥΣΟΚΑΝΘΑΡΟΙ

Κανείς εκ των Λογίων του Λουκιανού δαμάσας τὴν πείραν του εἰς ὁμογενικά σαχάνια ἔγραψεν αἰσχρὰν ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Κλειῶν» ἐναντίον τῶν πολεμησάντων τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Μελά, ἰδιαζόντως δὲ ἡμῶν. Ὁ σαχανογλόπτης ἐνόμισεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν «Κλειῶν», ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ληστῶν χρυσοκανθάρων ἀγῶνι, ἀλλ' ἡ ἔντιμος συνάδελφος λαβούσα τὰ σαχάνια, τὰ ὁποῖα ἵνα κινήσῃ οἶκτον ἔκράτει εἰς χεῖρας ὁ παράσιτος, συνέτριψεν αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Τὸ νοστιμώτατον δὲ εἶνε ὅτι ὑπὸ τοῦ παρασίτου τῶν ὁμογενῶν ἐπιμόνως ἀποκαλούμεθα πορνογράφοι, μόνον καὶ μόνον, διότι ὑπὲρ πάσαν ἄλλην συνάδελφον γράφομεν περὶ αὐτῶν.

Ἴδου ἡ ἀπάντησις τῆς συνάδελφου «Κλειοῦς», ἣ ἔγκαρδίως συγγαίρομεν προσερχομένη δι' ὅλου αὐτῆς τοῦ κύρους εἰς ὑποστήριξιν ἡμῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι ληστείας ἀγῶνι ἡμῶν :

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν περιεκόψαμεν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχουσα εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον ἐκφραστικὴ. Ἰπάρχουσι ἀλήθειαι, ἀς δύναται νὰ ἐκφράσῃ τις διὰ γενικῶν καὶ μεμετρημένων φράσεων, ἀποφεύγων τὴν καταγγελίαν προσωπῶν, ἧτις οὐδαμῶς ἀρμόζει πρὸς τοὺς σωφρόνως ἀπολογουμένους. Ἐπειδὴ ὁ ἐπιστ. λογράφος ἀναφέρει τὰς ἐν τῷ παρατελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς «Κλειοῦς» περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν κατακεχωρισμένας διατριβάς, ὀφείλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδοκιμάσωμεν ἀπολύτως πάντα τὰ ἐν αὐταῖς γραφέντα. Δὲν εἴμεθα προκατειλημμένοι κατὰ τῶν καλουμένων «ὁμογενῶν» ὧν τινες διαπρέπουσι ἐπὶ εἰλικρινεῖ φιλοπατρίᾳ καὶ εἶνε ὄντως τιμιώτατοι καὶ φιλοτιμώτατοι ἄνδρες, οἰκτείρομεν δὲ καὶ τὰς ἄλλοτε καὶ νῦν γινομένας διακρίσεις «αὐτοχθόνων» καὶ «ἑτεροχθόνων» «Ἑλλήνων» καὶ «ἐξω ὁμογενῶν» δι' ὧν δηλοῦται δυστυχῶς ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἡ συνείδησις

τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος εἶνε ἀσθενεστέρη ἢ ὥστε νὰ ὑπερισχύσῃ τῶν στενῶν ἐπαρχιακῶν αἰσθημάτων. Εἶνε ὁμοῦς ἀληθές ὅτι πολλοὶ τῶν πλουσίων Ἑλλήνων, τῶν ἀποκατασταθέντων εἰς Ἀθήνας, ἐκόμισαν αὐτοσε πολλὰ ἐλαττώματα, ἅτινα ἢ ἦσαν ὅλως ἀγνωστα ἢ ἀμυδρῶς μόνον γινώσται. Ὡς ἡ εὐγένεια οὕτω καὶ ὁ πλοῦτος ἐπιβάλλει κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, ὧν ἡ ἀθέτησις δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἔκαστον. Ἡ χρηματιστικὴ κυβεία, ἣς ἕνεκα κατεστράφησαν οἰκονομικῶς πᾶν πολλοὶ οἰκογενεαίρχαι, ἐμπσταγωγῆθη πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν πλουσίων ὁμογενῶν ἡ εὐγένεια τῆς τύχης καὶ ἡ κυβεία εἶνε ἀναντιρρήτως πανίσχυροί μοχλοὶ πρὸς θησαυρισμὸν χρημάτων, ἀλλ' ἐντεῦθεν οὐδαμῶς ἔπεται ὅτι «ἀπόλωλεν ἄνδρος ἀρετὰ». Ἐὰν οἱ πλούσιοι κεραλαιούχοι ἀνέλαβον τὴν συγκρότησιν τραπεζῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν καὶ τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων, ἔπραξαν τοῦτο οὐχὶ βεβαίως χάριν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰδίου βαλαντίου ἐὰν ἐδάνασαν χρήματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἔλαβον εἰς ἀντάλλαγμα τόσας προμηθείας καὶ τόσας ἄλλας μεσιτικὰς ἐπιχορηγήσεις, ὥστε τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον ἐσυλήθη μᾶλλον ἢ ὠφελήθη ἐκ τῶν κερδοφόρων τούτων χρηματισμῶν. Ὅτι χορηγοῦσι χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πτωχοὺς λογίους, δημοσιογράφους καὶ φοιτητὰς καὶ ὅτι σπεύρουσι μυρίας εὐεργεσίας εἰς τὰ Ἀθήνησι φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, δὲν εἶνε καθ' ὅλα ἀληθές. Οὐδεὶς ἀληθῆς λόγιος κατεδέξατο νὰ τείνῃ αὐτοῖς ἐπαίτιδα χεῖρα, ἐκ τῶν ἰδίων δὲ κρίνοντες δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀδίστακτως ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀνεξάρτητος δημοσιογράφος περιήλθεν εἰς τοσοῦτον ἐξευτελισμὸν ὥστε νὰ ἐπαίτησῃ τὴν συνδρομὴν τῶν. Ἐὰν ἦσαν ἀληθεῖς φιλοπάτριδες καὶ ἀληθεῖς φιλογράμματοι, θὰ ἐχορήγουν αὐθορμήτως καὶ δὴ καὶ μετὰ παρακλήσεων χρηματικὴν χορηγίαν πρὸς τοὺς λογίους, τοὺς δυνάμενους νὰ συγγράψωσι καὶ νὰ ἐκδώσωσι κοινωφελῆ ποινήματα. Ἀπ' ἐναντίας, γίνονται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος κό-

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

— Ἀνεχώρησεν ἡ θυγάτηρ μου, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς ;

— Μάλιστα, κυρία βαρόνη.

— Ποῦ μετέβησαν, εἶπατε, ποῦ μετέβησαν ; ἤξεύρετε ; ἠρώτησεν ἀσθμαίνουσα, παράφορος.

— Ὁ κ. βαρόνος τὴν πῆρε μαζύ του εἰς Παρισίους.

Τὸ παραχθὲν ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἦν φερόν.

— Ἄ! ὁ ἄθλιος ! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς βραχνῆς, ἀπήγαγε τὴν κόρη μου, ἐκλεψε τὸ τέκνον μου.

Ἡθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ἀκόμη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ φωνὴν μόνον τὰ καταστάνατα μελανὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινήθησαν. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς συνεστάλησαν, οἱ ῥόθινες ἐκλείσθησαν, αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διεστάλησαν, ἔπειτα ἐκλονίσθη, κατέπεσεν, ἐκβαλοῦσα ῥόγχον τινὰ ἀγωνία, καὶ ἔμεινεν ἐκτάδην ὡς νεκρά.

Μετὰ μίαν ὥραν συνελθοῦσα ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἐξεροράγη εἰς σπαρακτικούς λυγμούς· φρικῶδεις σπασμοὶ συνέτριβον τὸ στήθος τῆς, συνέτρεφον τὰ μέλη αὐτῆς. Ἡ κρίσις ὑπῆρξε μακρὰ, ὀδυνηρά· ὅτε δὲ ἠσθάνθη ὅτι εἶχε κάλλιον, προσεχώρησε τὸν Φρειδερίκον ἀναμένοντα ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ μετὰ τῶν κατεπτοημένων ὑπηρετῶν, ὅστις εἰσήλαθε πάραυτα

τεταραγμένος. Ἡ βαρόνη διέταξε διὰ σημείου τὰς ὑπηρετριάς ἵν' ἀποσυρθῶσι.

— Δὲν ὀνομάζεσθε Φρειδερίκος, εἶπεν εἰς τὸν ἐμπιστευτικὸν τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὀνομάζεσθε Λαδρὺ καὶ ἤξεύρω διατί ὁ ἀληθὴς σας κύριος σὰς ἐτοποθέτησεν πλησίον τοῦ βαρόνου Δεσιμαῖζ.

Ἁ Λαδρὺ ὑπεκλίθη.

— Δὲν ὀφείλετε ν' ἀγνοῆτε ποιοὶ δεσμοὶ μὲ συνεννοῦσι μετὰ τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὑπέλαβεν ἡ βαρόνη· εἶμαι ὁ σύμμαχος του καὶ αἱ ἐλπίδες του εἶναι ὡσαύτως καὶ ἰδικαί μου.

— Γνωρίζω τοῦτο, κυρία βαρόνη.

— Γνωρίζετε τὰς προθέσεις, τὰ σχέδια τοῦ κ. Λαγγάρδ ;

— Ὅχι ὅλα κυρία βαρόνη, ἀν καὶ ὁ κύριος εὐαρεστῆται νὰ μὲ τιμᾷ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ.

— Ἐγνωρίζετε βεβαίως ὅτι συνύφαινον ἐνταῦθα ὁ κ. Δεσιμαῖζ· διατί δὲν μὲ εἰδοποιήσατε χθὲς ἢ τὴν προῖαν ταύτην ;

— Ἐν πρώτοις, κυρία βαρόνη, χθὲς, τὴν προῖαν ταύτην καὶ μάλιστα δέκα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης, οὐδὲν ἐγνώριζον. Εἶχον μαντεύσει ὅτι ἐσκευάσει πράγμα τι, ἀλλὰ τί ; Ἐκ πολλῆς πρόφυλάξεως, διότι δὲν πιστεύω ὅτι δυσπιστῶν πρὸς ἐμὲ, ὁ κ. βαρόνος ἐνόμισε καθῆκον νὰ ἐνεργήσῃ μόνος. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, κυρία βαρόνη, ὅτι οὐδὲν ἐγίνωσκον, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγνώριζον,

λακος καὶ ἡμιμαθοῦς, προσφέρονται ἀγερώχως καὶ ἀπανθρόπως πρὸς τοὺς ἰλίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, θηρεύουσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας παράστημα, διάγουσι βίον συβαριτικόν, ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάσῃ μηχανῇ τὴν δοξομανίαν καὶ τὴν ματαιοπροσύνην θεραπεύοντες, καὶ ἀριστοκρατικὰς ἀξιώσεις ὄνειροπολοῦντες αὐτοὶ οἱ πρόωνι γυμνοὶ καὶ τετραχλιμαμένοι! Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τινῶν ἐν Ἀθήναις Κυρίων ἀλλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ, οἵτινες φέρουσι μάλιστα ἑλληνικὰ παράστημα ἐν ᾧ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος οὐδένα ὀβολὸν οὐδέποτε ἔδωκαν, ἐπεδαφιλεύσαντο δὲ καὶ ἐπιδαφιλεύονται ἄφθονα γρήματα ἐπ' ἀγαθῶ τῆς χώρας ἐνθα διατρίβουσι, πρὸς ἐπίδειξιν ἐλευθεριότητος, ἥτις προδήλως ὑποκρύπτει ἰδιαιτέρους σκοπούς. Τίς δὲ ἀγνοεῖ τὴν εὐτελεῆ θέσιν ἐν ἧ εἶνε καταδεδικασμένοι νὰ διάγωσιν οἱ ταλαίπωροι ὑπάλληλοι πολλῶν πλουσιῶν Ἑλλήνων; Ὁ μισθὸς αὐτῶν γλισχρότατος, σκληρὰ καὶ ἀπηνὴς ἡ συμπεριφορὰ τοῦ προϊσταμένου, φοβερὰ δὲ καὶ ἐπιμοχθητάτη ἡ ἐργασία τοῦ πολυπαθοῦς ὑπαλλήλου. Χάριν καλλωπισμοῦ τινος ἔνιοι τῶν πλουσιῶν Ἑλλήνων εἶνε πρόθυμοι νὰ δαπανήσωσιν δεκάδας χιλιάδων, ἕλιγον ὅμως μέλει αὐτοῖς ἂν ὁ οἰκογενεάρχης ὑπάλληλος αὐτῶν ἀποθνήσκῃ ὑπὸ πείνης. Ἡ ματαιοπροσύνη ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀπανθρωπίαν των, ἡ ἀλαζονεὶα πρὸς τὴν ἀναγωγίαν των. Ὅτι προσενέγκωσι γεῦμα εἰς ξένον τινὰ ἰσχυρόν, ὃν θὰ κολακεύσωσι μέχρις ἀηδίας, θὰ τελέσωσι συναναστροφὴν ἢ χορόν (διότι πιθηκίζουσι τοὺς Εὐρωπαίους)—πάντα ἄλλον θὰ προσκαλέσωσιν ἢ ἔστω καὶ ἕνα τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἐλεημοσύνην ὅταν πρόκειται νὰ δώσωσι, θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ προτέρου τὰ μέτρα των ὥστε τὸ μὲν διδόμενον ἔλεος νὰ διατυμπανισθῇ εἰς τὰ πέπρατα τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἐλεοῦντος νὰ φέρῃ ὅλους δὲ τοὺς τίτλους. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐνεκα τῆς ὀλιγωρίας καὶ τῆς στενοφυχίας πολλῶν πλουσιῶν, αἱ ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικαὶ κοινότητες ὅσπ-

μέραι κατηρθίνουσιν· αἱ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκρωσσίζονται, αἱ ἐν Ρωμανίᾳ ἐκρωμανίζονται, αἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἐξαυστριακίζονται, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἐξιταλίζονται, αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαγγλίζονται καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, θὰ ἰσχυεν ὅμως ἐὰν οἱ πλείστοι τῶν δημοσιογράφων, ἀντὶ τοῦ περιποιεῖσθαι μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος λεπτότητος τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ τυχόντος κούφου ἐκατομμυριούχου, εἶχον τὸ θάρρος νὰ λέγωσι τὴν σάφην σάφην καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις, 30 Ἰουλίου.

Σήμερον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου—καθυστερήσαντος ὅλων τῶν ἄλλων—ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πατρῶν· διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυροῦνται παμφικεῖ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου, θεωρηθειῶν ἀβασίμων, ὑπερβολικῶν καὶ ἀνυποστάτων τῶν κατ' αὐτῆς ἐνστάσεων, ἀκυροῦνται δὲ, ὡς βεβαιούται, ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων ἢ πέντε συμβούλων, λόγῳ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιοῦται ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῶν 5 ἢ 6 ψευδῶς ψηφοφορησάντων. Καθ' ἃ ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθη ἡ ἀκύρωσις αὐτῆ τῶν συμβούλων γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐντός τοῦ νέου συμβουλίου εἴσοδος τοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οἰκτρῶς ἀποτυχόντος Ἀνδρέου Ρούφου, οὔτινος τὴν τριθεῖσαν φιλοτιμίαν πιστεύει ὅτι δύναται ν' ἀνορθώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος Ρούφος, ὁ τῶς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός. Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι καὶ πάλιν ἔλθουσι καλύψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπ' αἰσχύνης ἐνώπιον τοῦ νέου ραπίσματος, ὅπερ θέλει καταφέρει ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ὁ ἀπελευθερωθεὶς πατραϊκὸς λαός.

εἶτε ἐμάντευον, εἶτε ἐπληροφορούμην ὑπὸ τοῦ κ. βαρόνου, δὲν θὰ σὰς εἰδοποιῶν.

— Διατί κύριε;

— Διότι ὀφείλω νὰ περιορισθῶ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἀποστολήν. Ὅφείλω ὅσον δύναμαι τὰ πάντα νὰ βλέπω καὶ τὰ πάντα ν' ἀκίω, ἀλλὰ ν' ἀφίνω νὰ πράττῃ, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐμποδίζω. Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐπιμένει ἀπολύτως, ἵνα μένω πλησίον τοῦ κ. βαρόνου τοιοῦτοτρόπως· ὀφείλω νὰ συμμορφῶμαι οὕτως, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσω τὴν ἀποπομπήν μου.

— Μάλιστα. ἐνωῶ, ἐπιθύρισε νὴ βαρόνη.

Καὶ διηγήθη ὁ Λανδρὸς πᾶν ὅ,τι συνέβη μεταξύ τοῦ βαρόνου καὶ τῆς κόρης του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ τῆς βίας με ἐσπρωξεν ἐντὸς τῆς ἀμάξης.

Ἡ βαρόνη ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἢ κεραλῆ αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς καὶ ἤρξατο οἰμώζουσα. Αἴθνης δὲ ἀνορθώθησα:

— Ἄ! ὁ καταραμένος, τὸ κτῆνος! ἀνέκραξε μετὰ ματίας, θὰ λάβω τὴν θυγατέρα μου. Καὶ ἂν γίνῃ αἴτιος νὰ ὑποφέρῃ, νὰ πάθῃ, ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν!

Ἐπειτα καθησυχάσασα ἀπυθύνθη τῷ Λανδρῷ:

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν, εὐχαριστῶ!

Ὁ Λανδρὸς ἀπεσύρθη ἵνα μεταβῇ καὶ γράψῃ τὴν ἐκθεσίον του.

Μείνασα μόνῃ ἡ βαρόνη ἐγονυπέτησε καὶ συνήνωσε τὰς χεῖρας.

— Θεέ μου, εἶπε, λάβε οἶκτον τῶν τέκνων μου, λάβε οἶκτον ἐμοῦ! Εὐρίσκεις ὅτι τὰ παθήματά μου δὲν εἶνε ἱκανὰ καὶ ἐπιτρέπεις νὰ ὑποστῶ ἕτερα! Προφύλαξον τὴν θυγατέρα μου, Θεέ μου, προφύλαξον αὐτὴν καὶ εὐδόκησον μόνῃ ἐγὼ νὰ ὑφίσταμαι πάντοτε πάσας τὰς δόδυνας!

ΙΑ'

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩ:

Ἐν Σατοῦ ἐσήμανεν ἡ ἐβδόμη πρωινή ὥρα. Ὀχημά τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἐξευγμένο· λαμπρὸς δρομεὺς ἵππος, ἔσθη ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα ἐνώπιον τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἐσκίαζε φιλύρα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τριετίας ὁ ἰατρὸς Λέγενδρος παρέχει τὴν θεραπείαν του εἰς τὴν δυστυχῆ Ἰωάνναν Βαιγιάν.

Ὁ ἡνίοχος μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ καταβῇ τῆς ἐδρας του καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα τοῦ ὀχήματος, ὅτε ἡ θύρα τοῦ περιβόλου ἤνεψῆθη, ὁ δὲ ἰατρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἐπὶ τοῦ βραχιόνος τὴν Ἰωάνναν. Ὅπισθεν αὐτῶν, ἡ γυνὴ ἢ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς νεάνιδος προωρισμένη, ἔφερε βαρὺν ὀδοιπορικὸν σάκκον· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς δὲν ἀπήγαγεν αὐτὴν μεθ' αὐτοῦ, ἀλλὰ συνώδευσε τοὺς ταξειδιώτας μέχρι τῆς ἀμάξης.

Μεθ' ὅλων τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἔπασχεν ἡ Ἰωάννα, δὲν ἀπόλασε τὴν ὠραιότητα αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν ὀχρότητα καὶ τὴν